

גליון 365

פרשת בא - המצוות – "לעשות את הזמן"

הרב עומר דוידוביץ – ישיבת "מרכז הרב"

בפרשתנו הגיעה התורה אל ההתחלה המיוחדת – אל "המצוות". ראוי להתבונן בהדרכת התורה על עולם המעשה שלנו וקדושתו, כפי שמתבאר בפרשה זו. מהם נלמד היאך גם להתקדש במעשינו ובתקופתנו זו.

הַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם רֵאשׁ חֲדָשִׁים רֵאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה:

דְּבַרוּ אֶל כָּל עַדְתֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּעֶשֶׂר לְחֲדָשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שָׂה לְבַיִת אֶבֶת שָׂה לְבַיִת: (שמות פרק יב ב-ג)

מפסוקי התורה נראה שיש שייכות מהותית בין עם ישראל למצווה הראשונה שעליה נצטוו. על כן נאמר בפסוק במפורש "החדש הזה לכם".¹

מצווה זו של קידוש החודש - מופיעה יחד עם עניין חירות ישראל ומצוות קרבן הפסח – מדוע?

מין הרב זצ"ל מלמדנו כי יסוד קדושת הזמנים מבטאת את היכולת לקדש את המציאות.

דבר זה אינו קל, שמציאותנו מיוחדת היא – בהשתנות. תקופות חולפות – תפיסות משתנות, והקדושה צריכה להיות "מתאמת" ומתווכת בין שמים וארץ.

ראשי החדשים יש בסגולתם את הכח המקדש את הזמנים...

קדושתם של המועדים היא הקדושה העליונה המתאימה עם המציאות הזמנית, היורדת בעולם ההווה... (עולת ראייה א עמ' קסג)

וקדושת ישראל – המקדשים את הזמנים, הם מגלים את קדושת העולם המשתנה ובמעשה. ושחרורם וחירותם – חירות הזמן והמציאות להתקדש היא.

הקדושה המתאימה אל תוכן הזמן, מעלה את הכח המעשי, כח העבודה שבחיים ובמציאות – להיות כל תוצאותיו קדש לד'. (שם)

אבל כל עשייה, מגדול ועד קטן, וכן בזמננו זקוקה להתעלות "ולהיטען" משמיים. ועל כן ישראל מקריבים "קרבן לד'" יחד עם פעולת הקידוש של הזמנים:

...קדושת המועדות, מוכרח הוא להיות עולה למעלה למקום שרשו בקודש, כדי... שיהיו עומדות בקדושתן גם ברדתן אל מערכת הזמנים. "ובראשי חדשיכם תקריבו עולה לד'". (שם)

בידינו החיבור בין שמים וארץ, ועשייתנו היא שותפות מקדושה עליונה אל קדושה בחיינו. ובכל שינוי ותמורה בחיינו – אנו נקראים לצאת לחירות שוב ולקדש את הזמנים.

¹ ועיין גם בדברי הספורנו שעמד על כך כאן: "לכם" – מכאן ואילך יהיו החדשים שלכם, לעשות בהם כרצונכם, אבל בימי השעבוד... היו לעבודת אחרים ורצונם, לפיכך ראשון הוא לכם... כי בו התחיל מציאותכם הבחירי. וכן בפרשת פנחס שנאמר "ובראשי חדשיכם" של ישראל דווקא.